

der ingen Tvivl; og der er heller ikke Tvivl om, at man her er inde paa den rette Vej med Hensyn til at bestemme, hvad der skal behandles som politisk Lovovertrædelse. Sagen er jo nemlig den, at om man vilde byde den store Guldmedaille og adskilligt til, saa vilde man dog ikke finde nogen, som kunde give en fuldt ud tilfredsstillende Definition af politiske Lovovertrædelser, eller en Definition, som vilde tilfredsstille alle Parter. Jeg mener, at dette Ændringsforslag er et stort Fremskridt, og derfor har jeg godt kunnet gaa med dertil.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger om Lovforslaget i dets Helhed. Den ærede første Ordfører (Krabbe) kom med den Ytring, at Lovforslaget, som det nu foreligger, er adskilligt bedre, end det vilde have været, hvis vi havde faaet et Lovforslag vedtaget for 50 Aar siden. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa, jeg betragter det nærmest som en Smagssag; men hvis et af de Forslag, der blev forelagt i Halvtresserne eller Begyndelsen af Tresserne, var blevet til Lov, saa vilde det være blevet hilst med Begejstring af en stor Del baade Jurister og Ikke-Jurister, men jeg tvivler om, at det vil blive Tilfældet med nærværende Lovforslag. Det er dog en Kendsgerning, at under Forhandlingerne have Bænkene her i Salen været tomme, og ligesaa paa Tilhørerspladserne. Jeg taler naturligvis ikke om i Dag, thi i Dag skal her stemmes — og ikke mindst om, hvorvidt det skal være Aarhus eller Viborg; men det er en Kendsgerning, at den hele Forhandling har været fulgt med mindre Interesse, synes jeg, end den burde have været fulgt med. Sagen er saa stor og vigtig, at den burde have tildraget sig ganske anderledes Interesse, end Tilfældet er. Den ærede første Ordfører gjorde nogle enkelte Sammenligninger, og jeg vil ogsaa gerne gøre et Par Sammenligninger. Sammenlignet med det Forslag, som blev forelagt i Fjor, har nærværende Forslag paa mange enkelte og mindre Punkter undergaaet adskillige Forbedringer, og ogsaa paa et stort Punkt, et Princippunkt, nemlig det, at Forligskommissioner ere blevne optagne som Led i Retsfølgningen, noget, som jeg lægger særdeles stor Vægt paa, og som sikkert

de, der ude i Provinserne have set Forligskommissionerne arbejde, maa lægge stor Vægt paa. Paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at dette Lovforslag paa adskillige Punkter trænger til Forandringer, i alt Fald efter min Anskuelse. Jeg skal i saa Henseende nævne, med Hensyn til Politistyrken, at jeg tror, det er en Mangel, at ikke Højesteret eller Landsretterne kunne nedsætte Undersøgelser-Kommissioner, fremdeles betragter jeg ikke Ordningen af Forsvarets Stilling som heldig i alle Henseender. Jeg betragter det som uheldigt, at der er Udsigt til, at de nuværende Bødekasser skulle ophæves. Jeg skal blot i Tilslutning til Forhandlingen fra forleden gøre opmærksom paa, at de fattiges Kasser rundt omkring i Provins-Købstæderne i mange Tilfælde have meget store Indtægter gennem Bøder, og jeg tvivler paa, at de ville faa disse Indtægter fuldt erstattede. Ligeledes betragter jeg det som uheldigt — men i denne Henseende stemmer dette Forslag jo ganske vist med det forrige —, at der ikke skal bruges Retsvidner, hvor Retten beklædes af Enkeltdommer. Jeg mener ogsaa, der maa gøres Forandring med Hensyn til Nævningers Udtagelse og Grundlisternes Dannelse, og endelig staar jeg jo paa det store Principspørgsmaal uenig med Forslaget, det er nemlig med Hensyn til Fordelingen af Forretningerne mellem Domstolene og Administrationen; jeg kan ikke nægte mig selv den Tilfredsstillelse at henviser til, at det Udkast til Ordningen af Domstolene, som den norske Kommission har udarbejdet, og som nu foreligger trykt, efter at Sagen her har været til 2den Behandling, paa flere af de Punkter, som jeg her har nævnt, gaar ganske i den Retning som den, jeg har ønsket, man skulde gaa. Imidlertid, selv om jeg altsaa mener, at der er en Del Mangler, en Del Punkter, hvor Lovforslaget bør rettes, er jeg i det hele og store glad ved, at vi ere komne saa vidt, at Forslaget nu skal op i det andet Ting, fordi jeg alligevel betragter Forslaget som et Fremskridt, og det ikke mindst paa den civile Retsplejes Omraade. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Jens Busk: Som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) udtalte, er der uden for Udvalgets